

Żubr europejski

łac. *Bos bonasus*

Pokarm: 70-90% pokarmu stanowią rośliny zielne i trawy, poza tym kora oraz pędy niektórych drzew i krzewów (zwłaszcza dąb, jesion i grab); zimą zjadają żołądźcie

Występowanie: Puszcza Białowieska (Polska i Białoruś), Kaukaz (Rosja) i Karpaty (Polska, Rumunia, Słowacja i Ukraina)

Długość ciąży: średnio 264 dni (ok. 9 miesięcy)

Wysokość w kłębie: samce średnio 172 cm (maks. 188 cm), samice średnio 152 cm

Masa ciała: samce średnio 700 kg (min. 440, maks. 920 kg), samice średnio 420-460 kg (min. 320, maks. 640 kg)

Najcięższy europejski dziki ssak lądowy, który wyginął na większości swojego terytorium, pozostawiając szczątkowe populacje na terenie Europy. Ostatnie sztuki żubrów ocalone w ogrodach zoologicznych zdołały uchronić gatunek przed całkowitym wymarciem.

Samiec żubra jest znacząco cięższy od samicy i osiąga masę nawet 920 kg, podczas gdy samica waży maksymalnie 633 kg. Żubr przeznacza do 80% dnia na żerowanie, zjadając roślinność łąkową, pędy i korę drzew i krzewów o łącznej masie do 60 kg na dobę.

Samica w trzecim lub czwartym roku życia rodzi pierwsze młode, które tuż po porodzie waży od 15 do 35 kg.

tekst: I. Skrypin, korekta: A. Łużyński, zdjęcia: A. Bończak (wykonano w ZOO Wrocław), rysunki: Mergus D. Killion, oprac. graf.: A. Bończak / ZOO Lubin

